

priljubljen in odličen govornik besedo poprime. Na vsacega nepristranskega človeka dela begún Herbst smesšen vtisek, in tudi Hohenwart menda ni žalosten, če med svojimi poslušalci ne vidi — Herbstu.“

— Štolni dekan preč. gospod Zupan je imenovan za stolnega prošta. Čestitamo!

— Profesor Šuklje je zopet v Ljubljani, zavoljo očitne bolehnosti po ministrovem dovoljenji za leto in dan na dopustu. — Kaj politična „pratika“ prinese o 300 dnevih, menda niti minister Streemajer niti knežof dr. Pogačar ne vesta.

bava s petjem in slavnoznano vojaško godbo, katera bode po preprijaznem dovoljenji častitega gospoda polkovnika brezplačno sodelovala pri tej zabavi, pri kateri, ker se vrši na neutalni Tavčarjevi zemlji, se bode Slovenec in Nemec kratkočasil, s plačano majhno vstopnino 20 soldov pa podelil darú za blagi namen.

— „Blatna vas“: to bi bilo zdaj pravo ime celi
Ljubljani. Vsaj imamo makadam že več let po mestu,
a nikoli ni bilo toliko blata kot letos. Makadam je pri-
jeten tlak, a čediti se mora bolj, kot vsak drug tlak.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Iz Dunaja. Razprava o prenovi politične uprave, ki je več dni trajala in vključno temu niso mogli vsi govorniki na vrsto priti, je bila končana pretekli teden. A kaj se zgodi? Ko pridejo od ustavovercev stavljeni predlogi na vrsto, padli so vsi. Po takem še stoji podrtija politične uprave; kje se bode našel stavbenik, ki se loti reforme? Da tega početja niso zmožni ustavoverci, kazala je očitno večdnevna debata.

— Ministerstvo od zbornice poslancev zahteva 70.000 gold. za razstavo, ki ima leta 1878. biti v Parizu. — Pač nepotrebni stroški dandanes, ko so tako imenovane svetovne razstave obsojene, da niso nič prida. — Dunajska in Ogerska vlada ste prepovedali prodajo konj v tuje države.

— Podobá je, da bode huda borba v zbornici poslancev zaradi dvojne banke (ene na Dunaji, ene v Pešti), ki jo ministerstvo Dunajsko na ljubo Magjarom namerava osnovati. Banka je v pravem pomenu zlato jabelko, za katero se poganjajo Magjari, kateri vsega drugega in še posebno napuha imajo obilno, le — denarja nič.

— 25. dne t. m. je preteklo 5 let, kar vlada Auerspergovo ministerstvo; zdaj pa mu celó en del njegovih privržencev hoče grobokóp biti. Da se razdere véz ljubezni med ustavaki in Auerspergovim ministerstvom, ne bomo verjeli, dokler tega ne beremo v „Wien. Ztg.“, kajti ustavoverci dobro vedó, da s pokopanim tem ministerstvom je pokopano tudi gospodstvo nemčursko.

O vzhodnih zadevah. — Angleški pooblaščenec Salisbury je bil te dni na Dunaji in v Berlinu, kjer je govoril z ministri in cesarjema, najbrže, da bi Avstrijo in Prusijo pridobil za „mirna“ Angleška načela. Tudi v Rim se je podal iz istega namena. Konferenca je odložena do 5. decembra. Menda bo prazno delo, kajti vse je prepričano, da vojska bo, če bi tudi Angleška potegnila z Rusijo, ker Turčija noče nič vedeti o zasedanji svojih dežel po kaki drugi državi in bi to smatrala za napovedano vojsko. — Ob Ruščuku nabirajo Turki veliko vojno in Rumunci se že bojé, da bi Turek ne vdaril prej v deželo, predno pride Rus z vojsko. — Rusija je razpisala posojilo 100 milijonov rubljev, ki pa je bilo brž samo v Petrogradu in Moskvi že pokrito.

Žitna cena

v Ljubljani 22. novembra 1876.

Hektoliter v nov. denarji: pšenice domače 9 fl. 10. — banaška 10 fl. 94. — turšice 6 fl. 80. soršice 6 fl. 77. — rži 6 fl. 40. — ječmena 4 fl. 70. — prosa 4 fl. 70. — ajde 5 fl. 85. — ovsa 3 fl. 57. — Krompir 3 fl. 40 kr. 100 kilogramov.

priljubljen in odličen govornik besedo poprime. Na vsacega nepristranskega človeka dela begún Herbst smesen vtisek, in tudi Hohenwart menda ni žalosten, če med svojimi poslušalci ne vidi — Herbstsa.“

— Stolni dekan preč. gospod Zupan je imenovan za stolnega prošta. Čestitamo!

— Profesor Šuklje je zopet v Ljubljani, zavoljo očitne bolehnosti po ministrovem dovoljenji za leto in dan na dopustu. — Kaj politična „pratika“ prinese o 300 dnevih, menda niti minister Streemajer niti knežškof dr. Pogačar ne vesta. *niti v tem, kajem, čisto (st. 32)*

Ali ne? V soboto se je končal sejm sv. Ospete, prav
za prav ga ni nič bilo. A nekaj je bilo vendar inter-
essantno, kar nam kaže, da novodôbni liberalizem
ni omajal vere judovske tako, kakor vero kristjan-
sko nekaterih katoličanov. Ne enega juda nisi
v soboto (judovsko nedeljo) videl na trgu prodajati
svoje krame! Nasproti pa v nedeljah in praznikih ne-
kateri katoliški trgovci mislijo se skazovati „libe-
ralce“, da imajo odprte svoje štacune; vsaj družega do-
bička nimajo, ker ni kupčije v nedeljah. Le katoličan
mora tedaj „liberalec“ biti, jud, grk in vsak drug ostane
pri svoji veri.

— (*Hiralnica v Ljubljani*) sprejema že hiralce in hiralke, al zdaj še brezplačno nikogar, kajti ona ni niti državni niti deželni zavod, v katerega se reveži brezplačno jemljó, ampak zavod je, katerega je zidala in napravila dobrotljivost človeška in katerega oskrbovati hočejo usmiljene sestre. Poleg poslopja, ki še ni do čista splačano, treba še zdatnih pripomočkov, da se bodo mogli hirajoči brezplačno sprejemati, ker le tako se bo zamogel doseči zaželeni namen. Glasé se že prošnje iz mesta in iz dežele, katerih pa vslišati ni mogoče pri najboljši volji, dokler nima hiralnica obilnejših pripomočkov. Prečastita duhovščina, katera je dobro previdela potrebo take ustanove, je doslej z lastnimi darovi in s prostovoljnimi zbirkami to delo blagosrčno pospeševala, in nadejati se je, da tudi v prihodnje ne bode opustila na enaki način delati za to celi deželi koristno dobrodelno napravo. Ker duhovščina naša ne pripada k bogatašem in s časnim blagom večidel ni preobilno preskrbljena, zato pride lahko ta ali oni v položaj in okoliščine prositi sam sprejema v to hišo, in nadejati se mu je, da najde tu proti zmerni odškodnini blagosrčen sprejem. Tem rajše bomo tedaj to dobrodelno ustanovo podpirali še sami, ter vplivali na druge, da pridobimo hiralnici čedalje več dobrotnikov in prijateljev. Ker je pa preč. gosp. Heidrich že odšel na kraj svoje odločbe, naj se milodari za hiralnico pošiljajo predsedniku družbe sv. Vincencija preč. g. dr. Ivanu Gogali, kateri bode darove v imenu hiralnice sprejemal ter na dotično mesto oddajal.

— (*Slovensko gledišče.*) O zadnji predstavi prihodnjič. — V nedeljo se bo igrala že znana dobra igra „Materin blagoslov“ v spomin rojstnega dne Preširnovega.

— (Prva letošnja „beseda“ v Ljubljanski čitalnici) se je vršila gladko in hvalevredno. Med sodelavci smo slišali prvikrat gospico Tratnikovo, ki kaže lep talent za glasovir.

— (*Vabilo.*) Dobrodelne večletne navade, po ranj. dr. Orlu v čitalnici vpeljane, da se revni šolski otroci obojega spôla obdarujejo z zimsko obleko, tudi letos dotične gospé nočejo opustiti in to tem manj, ker je revščine vsako leto več. Zanašaje se tedaj na znano milosrčnost Ljubljančanov in Ljubljančank so že na upanje vzele blagá ter ga izdelujejo v različno obleko. V pripomoč tej milodarni napravi je 2. dne decembra, to je, v soboto zvečer v Tavčarjevi gostilnici za-